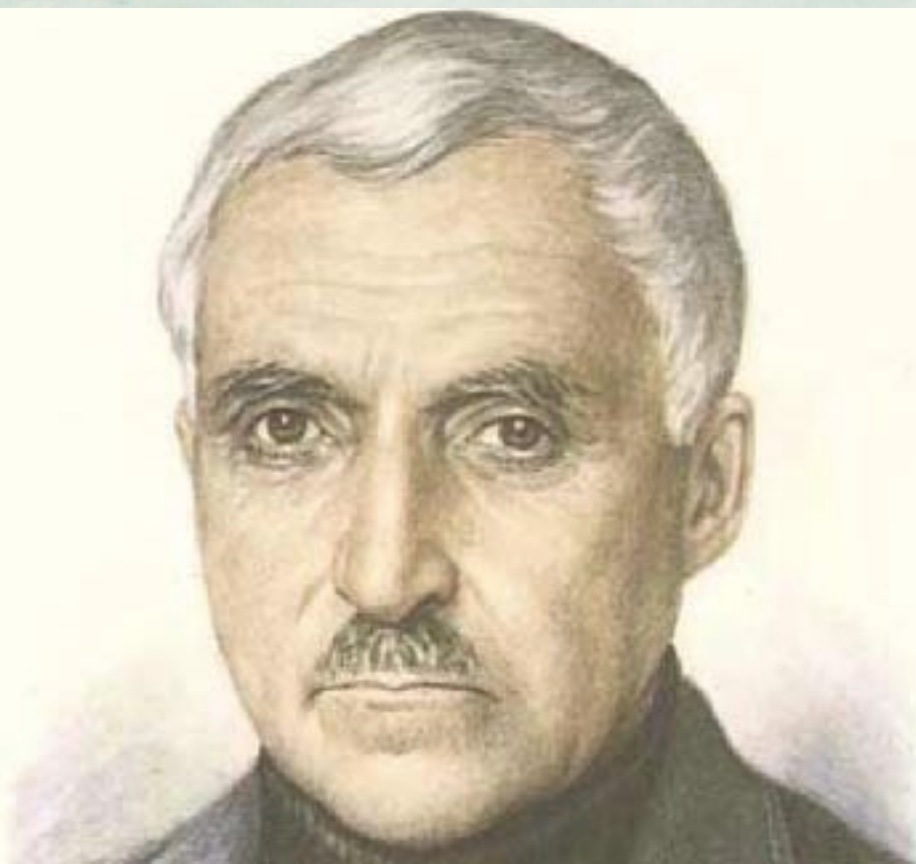

Жди мене

Костянтин Симонов

Жди мене, я повернусь,
Віри не втрачай.
Коли осінь сіє сум,
Ти мене чекай.
Жди у спеку й заметіль,
Що летить в вікно,
Коли інших вже ніхто
Не чекав давно,
І коли з далеких місць
Не ідуть листи.
Жди, коли набридло всім
Лиш чекаєш ти.
Жди мене, я повернусь,
Вір, хоч проти нас
Ті, хто знають наперед,
Що забути час.
Хай повірять мати й син,
Що мене нема,
Друзі будуть говорить,
Що ти ждеш дарма,
І зберуться пом'януть.
Але ти чекай,
З ними на спомин душі
Пить не поспішай.
Жди мене, я повернусь
Всім смертям на зло.
Скажуть всі, хто не чекав:
— Пощастило знов.
І не зможуть зрозуміть,
Що в огні війни
Рятувала кожную мить
Ти життя мені.
Як я вижив в світі зла,
Знаєм ти і я:

Мене віра вберегла
І любов твоя.

Переклад Ірини Фісак